

Поради батькам

Першу, другу чи третю ї дитину ви ведете в перший клас - це завжди хвилююча подія. У перший клас - завжди в перший раз, він же і єдиний.

Перший рік навчання - період адаптації школяра до нового кола спілкування, до нового укладу життя, до збільшення фізичного та емоційного навантаження. Щоб у дитини не сформувався комплекс неповноцінності через низку невдач, протягом першого року навчання старанність першокласників і їх успішність оцінюється виключно у словесній формі без застосування 12-бальної системи.

Початок навчання дитини в першому класі – складний і відповідальний етап у її житті, адже відбувається дуже багато змін. Це не тільки нові умови життя та діяльності, а й нові контакти, нові стосунки, нові обов'язки.

Змінюється соціальна позиція: був дитиною, тепер став школярем; змінюється соціальний інститут навчання і виховання: не садочок чи бабуся, а школа, де навчальна діяльність стає провідною, обов'язковою, соціально значущою та оцінюваною, такою, що розширює права і обов'язки дитини, її зв'язки з навколишнім середовищем. Зі вступом до першого класу змінюється життя дитини: все підпорядковується навчанню, школі, шкільним справам.

Пристосування (адаптація) дитини до школи відбувається не одразу. Не день і не тиждень потрібно для того, щоб призвичаїтися до школи по-справжньому. Це досить тривалий процес, пов'язаний зі значним напруженням усіх систем організму. Лише через 5-6 тижнів поступово підвищуються та стають стійкішими показники працездатності, у дитини спадають напруження та тривожність. Залежно від стану здоров'я, сімейної ситуації, відвідування чи не відвідування дитячого садка адаптація до школи, до нових умов життя може мати різний перебіг.

Безумовно, першокласники, що відвідували дошкільні початкові заклади, значно легше адаптуються до школи, ніж ті діти, які перебували вдома, не звикли до тривалого перебування в дитячому колективі, певного сталого режиму.

Починаючи з перших тижнів навчання у 1 класі, діти поступово віддаляються від батьків, хоча постійно відчують потребу в підтримці та допомозі дорослої людини.

Стосунки з батьками, склад сім'ї та взаємини між її членами мають значний вплив на учня. Зі вступом дитини до першого класу в батьків з'являється новий статус – батьки першокласника, а відповідно й ті проблеми, що вирішують батьки спільно з дитиною, і її радощі успіху, що переживаються спільно. Часто в розмові з батьками учнів 1 класу доводиться чути: "Ми пішли до першого класу...", "Нам задали вивчити вірш..." тощо. Вживання займенників "ми", "нам", свідчить про те, що всі питання шкільного життя є для батьків і дитини спільними.

Переживаються разом і перші шкільні труднощі – адаптація дитини до навчання в школі. Як допомогти їх подолати? Як знайти спільну мову з учителем і однокласниками? Що зробити для того, щоб першокласник не втратив інтерес до навчання? Ось декілька порад для батьків першокласників:

1. Радійте Вашій дитині!

2. Розмовляйте з дитиною спокійним голосом. Для дитини Ви — зразок мовлення, адже вона вчиться мови, наслідуючи, слухаючи, спостерігаючи. Ваша дитина буде говорити так, як Ви. Малюк успішніше засвоює мову тоді, коли дорослі слухають його, спілкуються, розмовляють. Виявляйте готовність слухати. Якщо роль слухача Вас втомлює, якщо Ви поспішаєте, не забувайте: терпіння, виявлене в дошкільний період, суттєво полегшить ваші проблеми в майбутньому.
3. Вранці піднімайте дитину спокійно, з посмішкою та лагідним словом. Не згадуйте вчорашні прорахунки, особливо мізерні, не вживайте образливих слів.
4. Щодня читайте дитині. Розучуйте скоромовки, чистомовки.
5. Приділяйте дитині якомога більше часу. Саме в дошкільні роки закладаються основи впевненості в собі та успішного спілкування поза сім'єю. Від рівня раннього мовленнєвого розвитку залежатиме подальший процес росту дитини в школі.
6. Не забувайте, що мова та мовлення краще розвиваються в атмосфері спокою, безпеки та любові.
7. У кожної дитини свій темперамент, свої потреби, інтереси. Поважайте її неповторність.
8. Розвивайте основні лінії дошкільного дитинства — вміння слухати, бачити, відчувати.
9. Допмагайте дитині розвивати дрібну моторику м'язів руки, аби їй було легше опановувати письмо. Для цього необхідно вчити малюка вирізати, малювати, зафарбовувати, будувати, складати невеликі за розміром деталі, зображення. Навчіть дитину зав'язувати та розв'язувати вузлики.
10. Намагайтесь говорити спокійно і доброзичливо. Не зловживайте словами: «повинен», «треба». Не забувайте казати дітям «дякую», «вибач», адже вони вчаться того, чого їх навчають. Якщо дитина зростає у докорах, вона починає жити з почуттям провини.
11. Допмагайте дитині осягнути склад числа. Немає необхідності, щоб вона механічно лічила до 100 і більше. Нехай рахує до 10-20, але особливо важливо розуміти і знати, з яких чисел складається 5, а з яких — 7 тощо. Це є основою понятійного мислення, розуміння основ математики, а не механічного запам'ятовування.
12. Працюйте над розвитком пам'яті малюка, його уваги, мислення. Для цього пропонується багато ігор, головоломок, задач у малюнках, лабіринтів тощо в різних періодичних та інших виданнях.
12. Запровадьте в сім'ї єдиний режим і дотримуйтеся його виконання (обов'язково всі члени родини).

13. Дитина повинна мати певне доручення і відповідати за його виконання.

14. Необхідною умовою емоційно-вольового розвитку малюка є спільність вимог до нього з боку всіх членів родини.

Часто за нескінченим потоком справ ми не звертаємо уваги на найдорожче, що в нас є – на наших дітей. А вони так потребують уваги!

Одного разу у дитини запитали чого тобі найбільше хочеться? Я хочу захворіти. Чому?

Коли я хворіла, мама сиділа біля мене, розмовляла, розповідала казки, читала книжки. Мені було так добре!

Отже, шановні батьки приділяйте своїм дітям більше часу, бо діти- сенс вашого життя!!!!